

ODYSSEÆ HOMERICÆ TERTIA RHAPSODIA,
GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facultatis Philosophicæ Adjunctus E. O.

ET

GABRIEL BORG,
Stipend. Publ., Ostrob.

In Auditorio Philos. die XIV Nov. MDCCCXXI.

h. a. m. consuetis.

P. III.

A B O Æ, typis Frenckellianis.

16.

ODYSSEY HONORABLE TITIA RHASOIA
CHABER BY SERVICE

QUART

YEA A LEBE LACUT VILLOS ABOLU

TRAVING EXAMINE REPORTS AGRI DIXIT

EXCELLENCE CHARLES SOSTROM

Localities in the region of the ...

ETC

GABRIEL BORG

Second part, 1895

In Addition to the ... Nov. 1895

to ...

P. II

A. H. O. E. ...

- Men när gudars beslut innästlade honom i ofärd,
 270 Förde han sångarn bort till en ö, helt ensam i hafvet,
 Lemnande honom der till ett rof och byte för fåglar;
 Och då han hän, som han ville, den villiga bragt till sin boning,
 Brände han mångt lär på de heliga guda-altaren,
 Många smycken i kläder och guld han hängde också upp,
 275 Ändande så storverket, som ej han hoppades nånsin.
 Vi deremot afseglade bort från Troia tillsammans,
 Atreus' son samt jag, välsinnade mot hvarandra.
 Men då vi heliga Sunion nått, den achaiiska udden,
 Phoibos Apollon der Menelaos' förträffliga styrman,
 280 Med de lindriga pilarnes skott anfallande, dräpte,
 Medan rodret han höll på det ilande skeppet, i händern,
 Phrontis, Onetors son, mer skicklig än någon af menskor,
 Väl att styra ett skepp, när mest stormvindarne laveno.

- 'Αλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 270 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
 Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι
 Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε,
 Πολλὰ δὲ μηρὶ ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτε ἔλπετο θυμῷ.
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 Ἄλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηναίων,
 Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 280 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,
 Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητερίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνδρῶπων
 Νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοῖατ' ἄελλαι.

- Så qvarhölls han nu der — fastän ock önskande resa, —
 285 För att begrafva sin vän, och att offra på grafven ett offer.
 Men då på slutet ändock utöfver det purprade hafvet
 Denne på hålkade skepp till Maleias resliga klippa
 Ilande kom, ömkvärdig dess färd vidtdundraren Zeus då
 Gjorde, i det han de gnisslandestormarnas anda dem kringgjöt,
 290 Samt ofantliga svall, uppbrusande, lika med bergen.
 Der förskingrande, några han dref af skeppen till Kreta,
 Hvarest Kydonerne bodde, omkring Iardanos' flodbädd.
 Glatt och resligt ett fjell utsträcker sig ända till hafvet,
 Ytterst vid Gortyns gräns, i den dunkelt skimrande sjerden;
 295 Der sydvinden mot Phaistos, den vestliga udden, en störtväg
 Drifver, af fjellet ändock störtvägen, den gräsliga, afvärjs.
 Några de kommo så dit, knapt männen fingo behålla

- Ὦς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 285 Ὅφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 Ἴξε θεῶν τότε δὴ στρυγγεὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμήνα χεῦεν,
 290 Κύματά τε τροφόντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν.
 Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
 Ἥχι Κύδωνες ἔβαιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ βέεθρα.
 Ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρην,
 Ἐσχατῆν Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
 295 Ἐνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαῖον ἔθον ὠθεῖ,
 Ἔς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρχεται.
 Αἱ μὲν αἶρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον

- Lifvet, mot klippor och grund fartygen af böljorna sönder
 Krossades; fem likväl af de mörkframstammiga skeppen
 300 Förde af vind och våg, till Aigyptos slungade blefvo.
 Så han då der, hopsamlade guld samt rikliga häfvor,
 Irrade kring med skeppen hos folk af fremmande tungmål.
 Nidingsverk medlertid nu Aigisthos der hemma beredde,
 Ty han Atreides drap, samt kufvade folket med våldsmakt.
 305 Sju år styrde han sedan som kung guldrika Mykene,
 Men på det ottonde kom till hans men den ädle Orestes
 Hem från Athenai igen, och ihjålslog mördaren sedan,
 Den falsksinnte Aigisthos, som drap hans herrlige fader.
 Och när detta var gjordt, han Argeierna redde ett grafmål,
 310 För förhatliga modren och för den fege Aigisthos.
 Kom så på samma dag Menelaos, den gode i härskri,

- Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαζαν
 Κύματ' ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
 300 Αἰγυπτῶ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν αἰγείρων,
 Ἥλατο ζῆν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπων.
 Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθὸς ἐμήσατο οἴκοδι λυγρὰ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῶ.
 305 Ἐπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρῦσοιο Μυκῆνης
 Τῶ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 Ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητι, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 Μιτρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάγκιδος Αἰγισθίου
 Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βροτὴ ἀγαθὸς Μενέλαος,

- Hem med skatter om bord, så mycket galejorna buro.
 Ock du, älskade, skild från ditt hus kringirra ej länge,
 Lemnande skatter qvar der hemma, och männer derjemte
 315 Öfvermodiga så; må de ej alltsamman förtära,
 Sedan de skatterna delat, och din färd ej blifva dig fruktlös!
 Nu till Menelaos dock anmanar jag dig och befaller
 Resa; ty nyss hemkommen han är från fremmande länder,
 Från det folk, dän nånsin ej hoppades mer i sitt sinne
 320 Återvända, eho som engång af stormarna kastats
 Till ett så vidsträckt haf, dän fåglarna sjelfva engång ej
 Lända på ett års tid, ty det är båd' stort och förskräckligt.
 Gif dig på vägen nu med ditt skepp och med dina kamrater;
 Reser du häldre till lands, stå hästar och vagn i beredskap,
 325 Mina söner också rätt gärna dig folja på vägen.

- Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησο,
 Κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 315 Οὐτῶ ὑπερφιαλοῦς μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηύσῃν ὁδὸν ἔλθῃς.
 Ἄλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγας
 Ἐλθεῖν κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 320 Ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφύλωσιν ἀελλαι
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 Πὰρ δὲ τοι υἱες ἐμαί, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται

- Till Menelaos, den ljuse, som bor i gudomliga Sparta.
 Honom sjelf ombedja du bör, att han sanningen säger,
 Dock, han talar ej lögn, ty han är på det högsta förståndig.
 Ordade så; men ned gick solen och skymningen påkom.
 330 Och då talte till dem blåögda gudinnan Athene:
 Gamle, förvisso du har allt detta med rätta förkunnat;
 Men nu välan af tungorna skären och vinet bemängen,
 Att åt Poseidon vi må och de öfriga eviga gudar
 Gjuta, och se'n oss förfoga till sängs; re'n tiden är inne.
 335 Ljuset i väster har vandrat sin kos; ej heller det anstår
 Långe vid gudars gelag qvarsitta, men snarligen bortgå.
 Så Zeus' dotter; en hvar hörsammade hennes befallning.
 Först herolderna gjöto dem då på händerna vatten,
 Svennerne fyllde med vin upp skålarna ända till brädden,
 340 Dekte åt alla, och gingo till hvar med bägrarne särskildt;

- Ἔς Λακεδαίμονα δῖαν, ὄθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Λίσσεται δὲ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ
 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρεει μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥλιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 330 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 Ἄλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλάσσας, κεράαδε δὲ οἶνον,
 Ὀφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα τοῖο γὰρ ὤρη.
 335 Ἦδη γὰρ Φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικεν
 Δηδά θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασπέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον ἀυδήσασσας.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 Κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 340 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάσσων

- Brände så tungorna, reste sig upp och begjöto med vin dem.
 Men då de gjutit och druckit jemväl, så mycket de ville,
 Strax gudlike Telemachos tänkte och Pallas Athene
 Begge begifva sig hän till det hålkade skeppet tillbaka.
- 345 Nestor likväl qvarhöll dem ännu, i följande ordlag:
 Zeus afvärje det väl, och de öfrige evige gudar,
 Att I vandren ifrån mig så till snälla galejan,
 Som från en nödstäld man, båd' kläder och annat förutan,
 Hvilken ej mantlar har i sitt hus eller täcken i stor mängd,
- 350 Hvarken att sjelf mjukt sofva uppå, ej heller hans gäster!
 Jag dock äger hos mig båd' mantlar och präktiga täcken.
 Sannerlig aldrig det sker, att Odysseus' älskade ättling
 Sofver uppå skeppsdäck, så länge åtminstone jag än
 Lefver, och söner se'n qvarlemnas i fädernehuset,

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεύσαν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 Ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

- 345 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν
 Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεται καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίετε,
 Ὡστε τεῦ ἢ παραὶ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
 Ὡ, οὔτε χλαῖναι καὶ βήγεια πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
- 350 Οὔτ' αὐτῶ μαλακῶς, οὔτε ζεινοῖσιν, ἐνεύδειν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ βήγεια καλὰ.
 Οὐ θῆν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς
 Νηὸς ἐπ' ἱερῖόν τινι καταλέγεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,

- 355 Att hvar gäst undfägna, ehvem det vare som kommer.
 Honom svarade då blåögda gudinnan Athene:
 Väl du detta har sagt, du älskade gubbe; att lyda
 Egnar Telemachos äfven, förty långt bättre det så är.
 Derför han också nu strax skall följa dig åt, för att sofya
- 360 I palatset hos dig; dock jag till den svarta galejan
 Går, för att muntra kamraterna upp och förordna om allting.
 Ty bland dessa allen' jag berömmar mig vara den äldsta,
 Och af vänskap de öfrige män åtfölja, de yngre,
 Till sin ålder en hvar storsinnte Telemachos' likar.
- 365 Dit att hvila jag går på den hålkade, svarta galejan
 Nu, men i morgonens stund härifrån till de käcka Kaukoner
 Res jag, ty der en fordran jag har, som icke är nylig,
 Eller liten; och du, emedan han kommit till ditt hus,

- 355 Ζεῖνους ξενίξεν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφηθα, γέρον φίλε' σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 Ἄλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῆ
- 360 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν' ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 Εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους, εἶπω τε ἕκαστα.
 Οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 Πάντες ὀμηλικῆ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
- 365 Ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νῆϊ μελαίνῃ
 Νῦν ἀτὰρ ἠῶδεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέαν γε,
 Οὐδ' ὀλίγον' αὐ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,

- Honom i vagn försänd med din son, gif också de hästar,
 370 Hvilka de snabbaste äro i lopp och de bästa i styrka.
 Talade så, samt bort sig begaf blåögda Athene,
 Lik med en örn; förvåning betog dem alla som sågo.
 Också den gamle förväntes, att slikt med ögonen skåda,
 Tog i Telemachos' hand, samt talade orden och sade:
 375 Alskade, ej jag tror, att du feg skall varda och kraftlös,
 Om du som yngling så ledsagas af gudarne sjelfve.
 Ingen annan af dem, som bebo de Olympiska husen,
 Var det, än dottren af Zeus, kringströfvande Tritogeneia,
 Som bland Argeierne hedrade ock din modige fader.
 380 Var mig, o drottning, huld, och förlän' en ypperlig ära,
 Mig samt sönerna med och den vördnadsvärda gemålen!
 Dig jag vill offra en qviga, som är bredpannig och ett-års,
 Otämd, aldrig ännu spänd oket inunder af någon.

- Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεὶ· δὸς δὲ οἱ ἵππους,
 370 Οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείων καὶ κάρτεος ἀριστοί.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Φήνη εἰδομένη θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 375 ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀνάγκην ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέω ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δάματ' ἐχόντων,
 Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγγελίη Τριτογένεια,
 Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐδλόν ἐν Ἀργείοισιν ἔτιμα.
 380 Ἀλλά, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐδλόν,
 αὐτὰ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ βέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνῆρ.

κρατούντες εἶλον· οἱ γὰρ οὐκ ἀδροοί, ἀλλὰ μερῶ τῶ ἀεὶ πα-
ρατυχόντι ἀντεχόν.” l. c. pag. 9 sq. Istiusmodi prædationum,
in viciniis Troiæ factarum, apud Mæonidem vestigia depre-
hendes. Cfr. e, g. *Il. II*, 690 sqq.

V. 109 sqq. *Aias ligger, den modige, der, der ligger Achilles,
Der Patroklos också, uppvägande gudar i rådslag,
Der min älskade son . . . .*

Formam & indolem Achillis, Patrocli, Antilochoi verbis descri-
ptam JOANNIS TZETZÆ, hic habeto:

Ἦτοι μὲν Πηληϊὸς ἀγαυοῦ Φαίδιμος υἱὸς
Εὐμήκης, εὐστήθεος ἦν, χάρεις περὶ πάντας,
Λευκός, Ξανθοκομῆς, οὐλοδριξ, πυκνοειδής,
Μακροβῆδης, μελιγέρης, κούρης δ' εἶχεν ὀπωπας.
Γοργὸς ἦν ὀφθαλμοῖς, ἐν δὲ δρομοῖσι ποδαρῆς.
Μακρὰ δ' ἔχε σκελεὰ, ὑπὸ δ' ἔσπανιστο ὑπὴν.
Πατρόκλος δὲ προγαστῶρ, εὐπαγών, μεσηλιξ,
Ξανθοκομῆς, πυρροχρῶς, εἰδεῖ δ' ἦεν ἀγῆτος.
Ἄντιλοχὸς δὲ νεώτερος ἄλλων ἔπλεν Ἀχαιῶν.
Εὐήλιξ, εὐαυχὴν, λευκὸς ἦν, μακροβῆδης,
Γοργὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ἀελλοπὸς, ἀρτιγενεὸς,
Ξανθοκομῆς, εὐχαιτῆς· γλαυκαὶ δ' ἦσαν ὀπωπαι.

Posthomær. v. 469 — 480 (ex recens. IMMAN. BEKKERI.)

Patroclo, ab Hectore interfecto (*Il. XVI*), Achilli ad Thym-
bram, ubi sacris intererat vocatus, Apollini a Trois institutis,
Paridis occiso dolo, Antilocho vero memnoneis manibus do-
mito, tribus omnium facile præstantissimis viris, amicis iisdem
optimis & commilitonibus, communem posuerunt tumulum
”*Ἀργείων οἱ ἀριστοὶ Σιγείσιο παρ' ἀκράς*.” — Orto dein de possi-
dendis armis Achillis Ulixem inter & Aiace[m] certamine, Tro-
um juvenes bello capti eadem illi concesserunt,

”*Φαντες ὑπερ Αἰαντα λυγρὰ Τρῶεσσιν ἰαψαι,*”
quam rem adeo tulit ægre alter, ut vitam sibi adimeret ipse.

V. 138. Rationem, cur inepte convocatum jam dixerit populum, sequenti versu declarat poeta, EUSTATHIUS his enponit: ἴστεον δε ὡς οὐ ψεγει ἀπλως ὁ ποιητής το ἐς ἡλίον δυντα ἐπ' ἀγοραν ἔλθειν τους Ἀχαιοὺς· τούτο γὰρ καλως ἀν ποτε γενοιτο, καὶ ἐν τῇ ἐν νυκτι, ὡς ἐν πολλαῖς τῶν ἱστοριῶν, καὶ ἐν ταῖς ὀμηρικαῖς δε νυκτιγηρταῖς εὐρηται οὐκουν, ὡς ἐξέβδη, ἐς το πᾶν ἀπαρσκεται ὁ ποιητής τῇ προς ἑσπεραν ἀγορα, ἀλλ' ὅτι οὐ κατὰ κοσμον ἦλθον, οἶνω βεβαρημενοι. Διο καὶ ἀκοσμως στασιασαντες, ἐμερισθησαν.

V. 189. Förde utaf storfinnte Achilles' lysande son an.

Filius Achillis, matre natus Deidamia, Lycomedis regis filia; Νεοπτολεμος Θεοειδης, de quo hæc habent apud BARNESIUM scholia: Ἀλεξάνδρου Ἐλενην ἀρπασαντος, Ἀγαμεμνων καὶ Μενελαος τους Ἕλληνας κατὰ Τρωῶν ἐστρατολογησαν. Πηλεὺς δε προγιγνωσκων, ὅτι μαριδιον ἦν, ἐν Τρωαί θανεῖν Ἀχιλλεα, παρεγενεμενος εἰς Σκυρον προς Λυκομηδὴν τον βασιλεα παρεθετο τον Ἀχιλλεα, γυναικειαν ἐσθητα ἀμφιεσας, ὡς κορην. ὁ δε αὐτον μετα των θυγατερων ανετρεφε· χρησμου δε δεθεντος, μη ἀλασσθαι την Ἴλιον χωρις Ἀχιλλεως, πεμφθεντες ὑφ' Ἑλλήνων Ὀδυσσευς, Φωνίξ καὶ Νεστωρ, Πηλεως ἀρνούμενου παρ' αὐτῶ τον παιδα τυγχανειν, πορευθεντες εἰς Σκυρα, ὑπονοησαντες μετα των παρεθενων τον Ἀχιλλεα τρεφεισθαι, ταῖς Οδυσσεως ὑποθηκαις, ὅπλα καὶ ταλαρους ἐρρησαν συν ἰστουργμαῖς ἐργαλειοῖς ἐμπροσθεν του παρεθενου· αἱ μὲν οὖν κοραι ἐπὶ ταῖς ταλαρους ὤρμησαν, ὁ δ' ἐπὶ τα ὅπλα· προτερον δε ταῖς παρεθεναῖς συνδιατρεβων, ἐφθερε Δηιδάμειαν την Λυκομηδους· ἡτις ἐξ αὐτου ἐγεννησε Πυρρῶν, τον ὑστερον Νεοπτολεμον κληθεντῶ ὡς τις τοῖς Ἕλλησι νεος ἀν συνεστρατευσατό, μετα θανατον του πατρος. — Neoptolemi vero laudes, cum patre confabulans in ædibus orci, Achille, multis celebrat Ulixes infra, XI, 503 — 536.

V. 258. Sannerlig hade man då på hans graf ej kastat en mullhög.
Keiner hätte auch den todten mit lockerer erde beschüttet;
Voss,